

קולנוע

מיליונר מודקן רוצה להתחתן עם יפהפיה עשירה. הוא זומין בלש כדי לחקור את עברה. הבלש לא יודע על האשה כלום, הוא אוסף פרט אחרי פרט מחייה, עד שי מתגלה כל ההיסטוריה שלה.

הרעיון, שהיה טוב בשביל מגרה, היה יכול להיות טוב גם עבור הסרט. אלא שהבעיה של סילביה היא לא ברעיון, אלא באישיות של הגיבורה האומללה, שכל הגברים רוצים ממנה רק דבר אחד.

כי סילביה, כפי שמתגלה לאט לאט, היא הנערה הנצחית של הסרט האמריקאי. קורה לה כל מה שקורה לנערות בסרטים אמריקאים. היא נאנסת על ידי האבא שלה (מין ותסביכים), היא הופכת זונה (מין ועונג), היא עובדת בתור מלצרית (גם כן מין, כי הלקוחות מתעסקים איתה), היא עובדת שוב בתור זונה (מין ועונג), היא נאנסת בזמן העבודה על-ידי סאדיסט (מין ואלמות), היא סובלת ומתגברת, ובסוף הופכת עשירה ומאושרת (מין ואהבה).

יש בסרט כמות מספיקה של כל מה שדרוש. אבל הבמאי גורדון דוגלאס החליט שזה לא מספיק, והוא ניסה לעשות מהנערה האמריקאית שלו משהו פיזי, עניו, ולכן כל פעם שהיא שוכבת ערומה יש לה ספר ביד.

ועוד יותר מזה. היא אהבת פרחים וצרפתית, וכל ידידה נכרים תמיד בגעגועים כמה היא אהבה תמיד פרחים וצרפתית, הנפש הענוגה הזאת.

תמיד בקארסלה. בסוף, כשהיא הופכת עשירה, היא מוצאת את גבר חלומותיה, ונוסעת איתו בקארסלה, בלונה פארק (כל פעם שהאמריקאים רוצים להראות אנשים מאושרים הם מכניסים אותם לקארסלה), והיא מוכיחה לכל הצופים שפעם זונה לא תמיד זונה.

קארול בייקר הדבר הבולט ביותר

סרטים הים הרחב

בעלת הפונדק (ארמונדו, תל-אביב) היא גינה לולובריגידה, שמארכת בפונדק שלה את ז'אן-פול בלמונדו. הקשר בין שני אלה לבין הסרט עצמו הוא קשר קופתי בלבד, משום ששניהם נתקעים לתוכו כמו שנתקעים המין והאהבה לכל סרט אמריקאי. שמו האמיתי של הסרט, שהפונדק מהווה רק אפיוורה קטנה בתוכו, הוא לשתות את הים. זהו סיפור על עיר נמל איטלקית, על פועלים מחוסרי עבודה, ובעיקר על איש זקן, אב לחמישה פועלי נמל, המנסה להיאחז בחיים, להמשיך להיות פעיל ומועיל, לא ללכת לבית זקנים.

הוא כבר סניילי קצת מטורף, הוא חולם לשוב ולהיות קברניט אנייה, ומביא כל פעם שואה חדשה עליו ועל בניו, על-ידי פעולותיו ומעשיו המטורפים.

אילו העמיק הבמאי, רנטו קסטלני, בסר פורו ולהיות זקן על רקע עיר הנמל השוקקת מחוסרי עבודה, היה יכול להוציא מתחת ידיו סרט מעניין. כמה תמונות שבו, ובייחוד זו האחרונה, הן כמעט טובות, אבל הבמאי לא בטוח היה שאיש זקן ועיר נמל אפורה ימלאו לו את הקופה, והוא הר סיף להם באופן שרירותי את בלמונדו ולולובריגידה, כדי שיבצעו סצנות אהבה ביחד המיטות של הפונדק. יצא לו על כן סרט שטחי, חסר אופי, חסר עומק, המבוזבז בו ברובו על תמונות סתמיות, חסרות עניין.

מתח של גן ילדים

הטיפתה של באני (גורדון, תל-אביב, ארצות הברית) הדקות הראשונות של הסרט נועדו להכניס את הצופה לאחירה. הציפה היודע לפי שם הזרע שילדה קטנה בשם באני צריכה להיעלם בו, נאלץ ללחץ את אמה, שעדיין לא יודעת מה יקרה, בקניוניה. האמא מסתובבת לאט לאט בין החנויות וקונה מתנות לבאני, היא באה הביתה ו מסדרת את הבגדים והצעצועים של באני, וכו' וכו'. כל זה נמשך עשרים דקות.

סוף סוף הילדה נעלמת. כולם מחפשים אותה, האמא, האח שלה, מספק המשטרה, הגנות, ואיש לא יודע איפה היא, והמפקח מתחיל אפילו לחשוש שהילדה לא קיימת. כשהגיבורים של היציקוק הגדול מחפשים משהו, אפילו כשהם מחפשים ספר בספרייה, הקהל יושב בנשימה עצורה, כשקארול לינלי, הגיבורה של פרמינגר, מחפשת את בתה היחידה בחושך, בחנות מפחידה של בובות מנותצות, הצופה יושב בסבלנות, וממתין שיקרה משהו מעניין.

פרמינגר יודע שלסרט מתח יש להכניס דמויות מפחידות. הוא הכניס לטרטו שתיים כאלה. כדי שידעו שהאחת מהן אשה זקנה, מפחידה, היא מספרת כל הזמן סיפורים מפחידים, וכדי שידעו שהשני (נואל קווארד המצויין) הוא מפחיד, הוא מבקש מקצין המשטרה שיצליף על גבו בשוט.

הפצצים מיותרים. קארול לינלי נראית כמשך כל הסרט כמו ילדה טובה ומנומסת, למרות שהיא מנסה להיות דראמטית. קייר דוליאה לובש כל הזמן הבעה אחידה. סיר לורנס אוליבייה אינו הרבה יותר טוב מהם.

תרומתו העיקרית של הבמאי לטרטו: כל תמונה נמשכת זמן רב מדי או מועט מדי. נעדר בו להליטין הקצב המיוחד במינו המאפיין סרטי-תח טובים. ברגעים הדחוסים הבד מלא הפצים מיותרים, (ש) לדעת הבמאי הם מוסיפים לאחירה, בעיקר בצעצועי ילדים, הממלאים את הסרט כמו שהפיט ממלא את הנפילטץ פיש.

המוסיקה מתאימה לבימוי. היא רועשת כשהיא צריכה להיות שקטה, ושקטה כשהיא צריכה להיות רועשת.

כמו כל הסרט, המבוצע בחוש מיוחד ל-דבר הלא-נכון. בזמני הלא-נכון.

דמות עמוקה

סילביה (אלנבי, תל-אביב, ארצות הברית) מזכיר אחד מספריו הבלשיים של סיי מנון, בו מוצא מגרה, מפקח המשטרה, גופה של נערה שפניה וכל גופה הושחתו. מגרה לא ידע עליה שום דבר, הוא מתחיל לחפש, ולאט לאט הוא מגלה את כל חייה, מאיפה היא באה, ומה היו מעשיה. בסוף הספר, כשמתברר מי הוא הרוצח, ולמה, מזכיר אותה הקורא כמו את אחותו הקרובה ביותר, והוא מוכן לבכות עליה, למרות שמתה מזמן, עוד בהתחלת הספר. ג'פין מין, בסילביה נעשה נסיון דומה.

זהו זה!

מורלבורו

* פילטר * ארומה

במובחרת הסיגריות האמריקאיות

החורף חלף הלך לו... תור האביב הגיע...

נדוקא עכשיו, "טקסטיל-שמפו" הוא חיוני ביותר. את הסריגים ובגדי הצמר יש לכבס באופן יסודי לפני אחסנת הקיץ, בגדי הקיץ הקלים יתרענו ויתחדשו בקצף הרך של "טקסטיל-שמפו". הכל פורח לאחר כביסה ב"טקסטיל-שמפו".

טקסטיל IONE

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ. המפיצים: חברת נורית בע"מ

אנו באנו ארצה

במיוחד ליום העצמאות ולא הצלחנו להשיג כרטיסי-סים למופע שיערך ב"היכל התרבות", בערב החג.

נורא עצוב לנו

כי אנו תיירים ולא יהיה לנו מה לספר. אנו מוכנים לשלם עד 30 ל"י לכל כרטיס (תמורת ארבעה כרטיסים מצויינים, במקומות סמוכים) נא לטלפן, בין 20.30 - 19.00 : טל. 725771.